

PROSTOVOLJNO DELO

UVOD

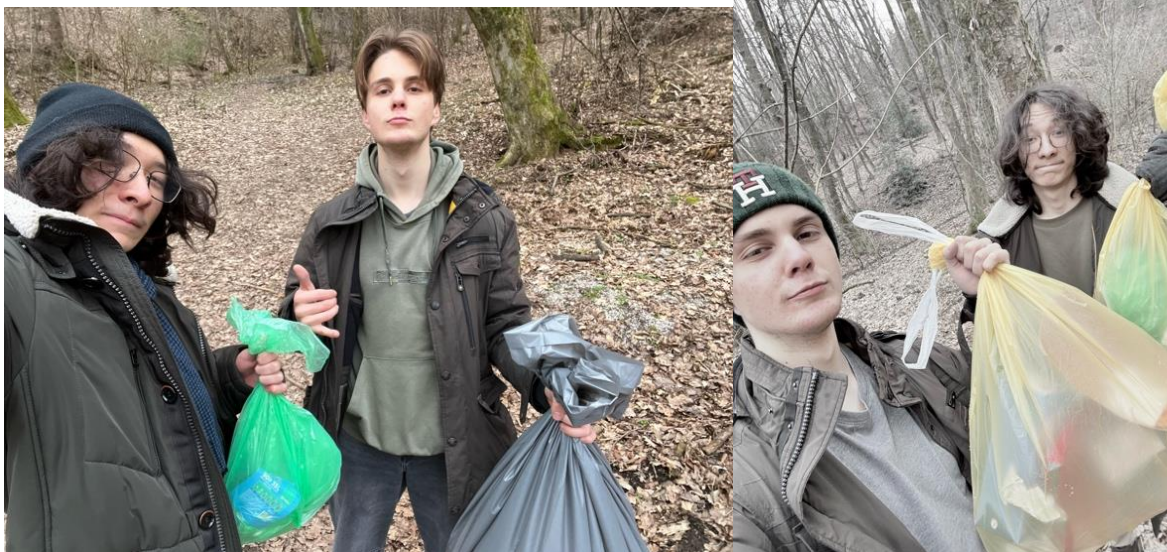
Prostovoljno delo je pomemben način, kako prispevamo k skupnosti in skrbimo za okolje. V razredu 3.A smo se odločili sodelovati v obliki pobiranja smeti po Sloveniji. Vsak od nas je pobiral vsaj 12 ur, smeti pa smo zbirali v okolici svojih domov in ob priljubljenih poteh, kjer je največ smeti. Verjamemo, da je čisto okolje ključno za dobro počutje ljudi in ohranjanje narave. S tem projektom smo želeli prispevati k lepši in bolj zdravi skupnosti ter spodbuditi druge, da ravnajo odgovorno do okolja.

MARCEL

Čiščenje parkov je bilo definitivno zanimiva izkušnja. V podobno čistilno akcijo sem bil sicer prisiljen že v osnovni šoli, za delovno soboto, vendar smo šli takrat smeti pobirati skupaj kot cel razred, dejavnost pa je bila krajša. Projektno delo ni bilo grozno, vendar bi mi bilo osebno ljubše pogozdovanje oz. razbijanje skal s krampom. Kljub temu je pogled na očiščen park kar zadovoljujoč, človek pa se kar čudi, koliko smeti je na tleh enega malega parka.

LUKA

V tednih v začetku februarja sem skupaj s prijateljem opravil šolsko obveznost pobiranja smeti na Rožniku. Pobirala sva smeti ob gozdnih potkah. Največ sva našla plastenk, papirčkov in pločevink, kar je pokazalo, da ljudje še vedno odlagajo smeti v naravo. Po več urah nabiranja v soboto in nedeljo sva nabrala veliko odpadkov.

MACA

Smeti sem pobirala po Škofjeloškem hribovju. Opazila sem, da so poti zelo čiste, saj sem nabrala le eno vrečo smeti. Menim, da bi morali čim več ljudi opozarjati, da smeti ne puščajo. Bila sem presenečena, da smeti ni bilo veliko, kar pomeni, da so ljudje dobro ozaveščeni. Smeti sem pobirala od konca oktobra do konca januarja, ko je bilo lepo vreme. Pobirala sem približno 15 ur.

AJD

Rezultati tega projektne delo so me prijetno presenetili. Čistil sem poti na Šmarni gori, poti med cerkvijo Svetega Tilna (Repnje) in Starim gradom (Smlednik), gozdu med Šmarno goro in Starim gradom ter nekaj malega po Ljubljanskih parkih. Vse gozdne poti so bile izjemno čiste. Vrečo na spodnji sliki sem polnil več kot pet ur, pa smeti niso prišle niti do vrha. Še največ smeti sem našel na poti do cerkve Svetega Tilna (s katerega sem se podal na Stari grad), kjer se zdi, da vozniki mečejo prazne pločevinke iz avtomobilov, ker ne vem, zakaj bi drugače bilo toliko smeti ob cesti (več kot ena nabito polna vreča – enaka tisti, ki je nisem napolnil v petih urah).

ALEKSEJ

Ker se po teh poteh pogosto sprehajam, me je med pobiranjem najbolj presenetilo to, koliko smeti se najde ob teh poteh, ki sem jih drugače popolnoma spregledal. Zanimivo je tudi to, da sem našel smeti, ki so bile odvržene le kakšnih 20 m od koša za smeti. Med nabranimi smetmi je bila večina pločevink in plastenk, kar je logično, ker predvidevam, da ljudje spijejo svojo pijačo in jo nato samo vržejo v gozd. So se pa našle tudi kakšne bolj bizarne smeti.

30. 11. 2h, Kozjanski park, poln nahrbtnik smeti

14. 12. 2h, planinske poti na Rudnici, prb. 10 plastenk + 5 pločevink piva

23. 12. 2h, planinske poti na Rudnici, prb. 5 plastenk + nekaj druge plastike + 3 pločevinke

27. 12. 2h, pot na Grad Podčetrtek, 1 nahrbtnik in pol

4. 1. 2h, planinske poti na Rudnici, vedro, ki sem ga napolnil s smetmi + pol nahrbtnika

8. 2. 2h, Kozjanski park, prb. 1 nahrbtnik

ANŽE J.

Tako čista okolica kot tudi rekreacija in zdravo okolje so zelo pomembni. Tekom projektne dela smo naredili nekaj za okolje, medtem ko smo se tudi sami rekreirali in s tem lepo združili oboje. Glede na to, da je bilo delo zastavljeno kot obvezno, je bilo včasih težko zbrati motivacijo, da sem se odpravil na poti, ki sem si jih izbral. Polovico dela sem opravil na delovni akciji na poti ob Mirtoviškem potoku. Ta del je obsegal 6 ur. Drugo polovico sem opravil v Ljubljani, na poteh pod Rašico ob Savi, tam sem opravil drugo polovico dela (6 ur). Opazil sem, da je v okolici Ljubljane bistveno več odpadkov kot drugje.

Količina zbranih odpadkov: 5 vreč

Lokacije: Pot ob Mirtoviškem potoku, poti ob Savi

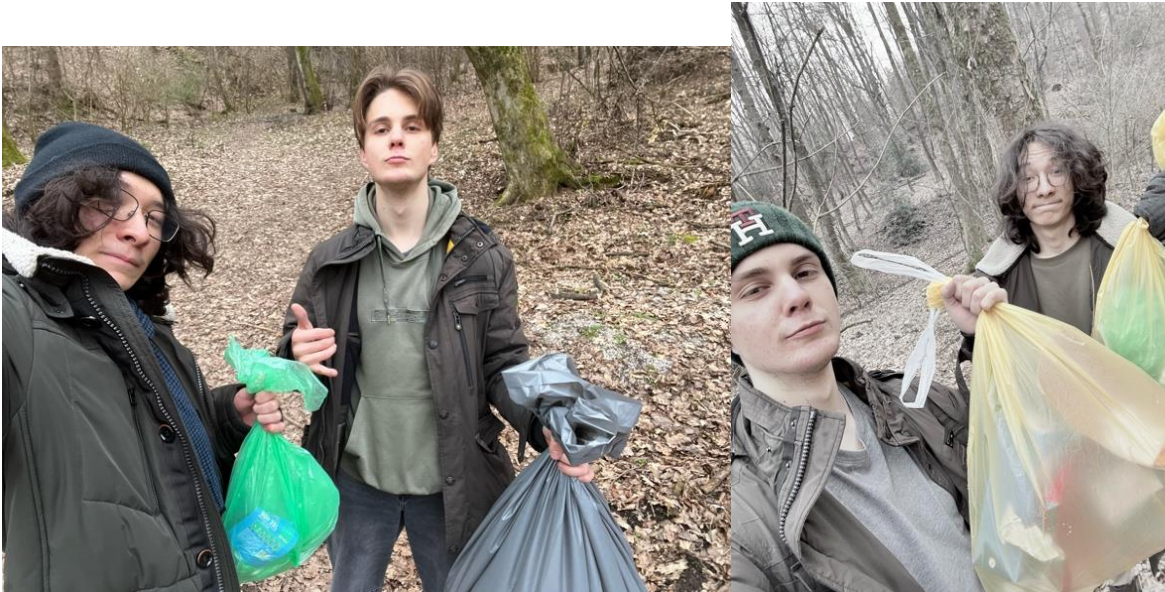
LAURA

Ideja se mi na začetku ni zdela zanimiva, saj sem mislila, da je Ljubljana že zelo čisto mesto. Vendar sem ugotovila, da temu ni tako. Še vedno obstajajo mesta, kjer so odvržene smeti, zato sem sedaj mnenja, da smo naredili nekaj koristnega za okolje.

Pobirala sem smeti po Klobuku od oktobra pa do konca januarja.

NICHOLAS

Prvi teden v februarju sem pobiral smeti na Rožniku v Ljubljani. Kljub hladnemu vremenu sem uspel opraviti to skupinsko projektno delo. Največ odpadkov smo našli ob glavnih poteh, kjer ljudje pogosto posedajo na klopcah ali ob robu poti. Plastične steklenice, embalaža čokoladic, papirčki in celo ostanki piknikov (navkljub zimi) – vse to je ležalo razmetano med drevesi in grmovjem. Posebej presenetljivo je bilo, koliko smeti smo našli globlje v gozdu, kjer bi človek pričakoval manj ljudi. Drugi dan smo se zato usmerili na bolj skrite koticke – ob robu stez, pod klopmi in celo v bližini vodnih izvirov smo našli zavržene pločevinke, razbito steklo in ostanke cigaretnih škatlic. Eno izmed najbolj neprijetnih odkritij je bil kup starih oblačil, ki so jih očitno nekateri preprosto pustili v naravi. Presenetilo me je, koliko smeti se nabere tudi na tako neobiskanem območju. Presenetljivo me je izkušnja opomnila na pomen odgovornega ravnanja z odpadki in na to, kako lahko že majhna dejanja prispevajo k ohranjanju narave.

ANŽE M.

V razredu smo kot projektno delo izvajali pobiranje smeti. Sam sem delal z Mitjo Ševerkarjem ter Galom, Nikom in Timom Trampušem. Prostor, ki smo se ga odločili čistiti, je bila Pot spomina in tovarištva (PST).

Delo smo izvedli v dveh delih. Prvi del smo izvedli 21. 12. 2024 s pričetkom ob približno 9.05. V tem delu smo odšli po poti od kontrolne točke 3 (Bežigrad) do kontrolne točke 4 (BTC) in vmes pobirali smeti. Skupaj smo nabrali okoli 6 vreč smeti, med smetmi pa smo našli tudi precej stekleničk vodke, ogromno cigaret, flaše, vejpe, vžigalnike in še marsikaj drugega.

Drugi del pa smo nato izvedli 8. 2. 2025. Tu smo prav tako pričeli okoli 9.00, in sicer se je naš pohod začel pri kontrolni točki 6 (Fužine), naš cilj pa je bila kontrolna točka 4 (BTC), do katere smo tudi prispeli. Tudi

tu smo našli marsikaj zanimivega kot že prej, ponovno ogromno cigaret, eno iglo, stekleničke vodke, vejpe in drugo. Tri izmed bolj zanimivih stvari pa so bile verjetno kolo (od kolesa), vreča, ki je bila videti kot boksarska in je bila izjemno težka, in ogromna plastična vreča (okoli 5-10 L) soka (najverjetneje pomarančnega). V tem delu smo prav tako nabrali okoli 6 vreč.

Skupaj smo torej nabrali okoli 12 vreč smeti na območju PST-ja in v bližnji okolici med kontrolnima točkama 3 in 6.

Poleg tega pa sem ugotovil, da ljudje res zelo veliko kadijo oz. velikokrat ne vržejo cigaret v koš.

MARK

To nabiranje je res grozno, sploh pa ne razumem, kako so te smeti sploh prišle v gozd. Se ljudje najprej tja sprehodijo, popijejo pivo in nato grejo domov? Večina smeti je bila v potokih, česar tudi ne razumem. Mogoče zato, ker se smeti na gozdnih tleh prekrijejo s sedimenti in listi, v vodi se pa ne. Našel sem tudi nekaj lepih mineralov, torej vse to ni bilo za nič.

Smeti sem pobiral 3 ure v okolici Rožnika in 9 ur v gozdovih okoli Brezovice.

TJAŠA

V okviru projektne delo sem z razredom 3. a pobirala smeti na planinskih poteh. Največji delež pobranega so bili papirnati robčki, verjetno zaradi časa pobiranja (ki je potekalo med novembrom 2024 in februarjem 2025). Poleg tega so bili pogosti odpadki tudi plastični ovitki prigrizkov in prazne platenke vode. Prav tako sem opazila veliko razliko v količini smeti med bolj in manj obiskanimi planinskimi potmi - na poti na Čaven jih je bilo precej manj kot na poti na Nanos iz Razdrtega in na Šmarno goro iz Šmartnega. Čeprav je bilo okolje onesnaženo s smetmi, sem zaradi projekta spoznala, da se vsaj v Triglavskem narodnem parku ljudje držijo pravila o pobiranju in odnašanju svojih odpadkov, saj tam nisem našla puščenih smeti.

29. 12. 2024, 3 ure, Šmarna gora

9. 11. 2024, 4 ure, Nanos

21. 12. 2024, 3 ure, Čaven

4. 1. 2025, 2 uri, Slavnik

ERIKA

V sklopu projektnega dela sem se osredotočila predvsem na mestne parke. Po pričakovanju so bili ti tudi veliko bolj nasmeteni kot gozdne poti. Presenečena sem bila nad količino majhnih in nepozornemu očesu neopaznih smeti. Kljub temu da je bil park po opravljenem delu čist, pa se je v nekaj dnevih pojavila kopica novih odpadkov in moje delo ni močno prispevalo k rešitvi problema.

DELO:

Smeti sem se odpravila pobirat 6x, vsakič po 2 šolski uri.

3x Centralni park Mucherjeva – Glinškova in park 7. septembra

2x Pot ob Savi

1x Šmartinski park

NATAŠA

Projektno delo je bilo zanimivo. Ob vseh odpadkih, ki sem jih našla, sem se začela zavedati, kako malo ljudi skrbi za okolje, v katerem živimo. Trudila se bom to spremeniti vsaj pri sebi, če že ne pri drugih. Smeti sem pobirala 30. 11. (6 ur) in 26. 1. (6 ur) ob gozdnih poteh v Beli krajini. Nabrala sem 5 polnih črnih vreč.

VID

Za projekt sem skupaj naravo Dolenjske čistil 12 ur, in sicer 4 ure 25. 12. 2024, 2 uri 29. 12. 2024, 4 ure 1. 2. 2025 ter 2 uri 8. 2. 2025. Celotno delo sem opravljal ob gozdnih poteh v okoliških vaseh.

Refleksija:

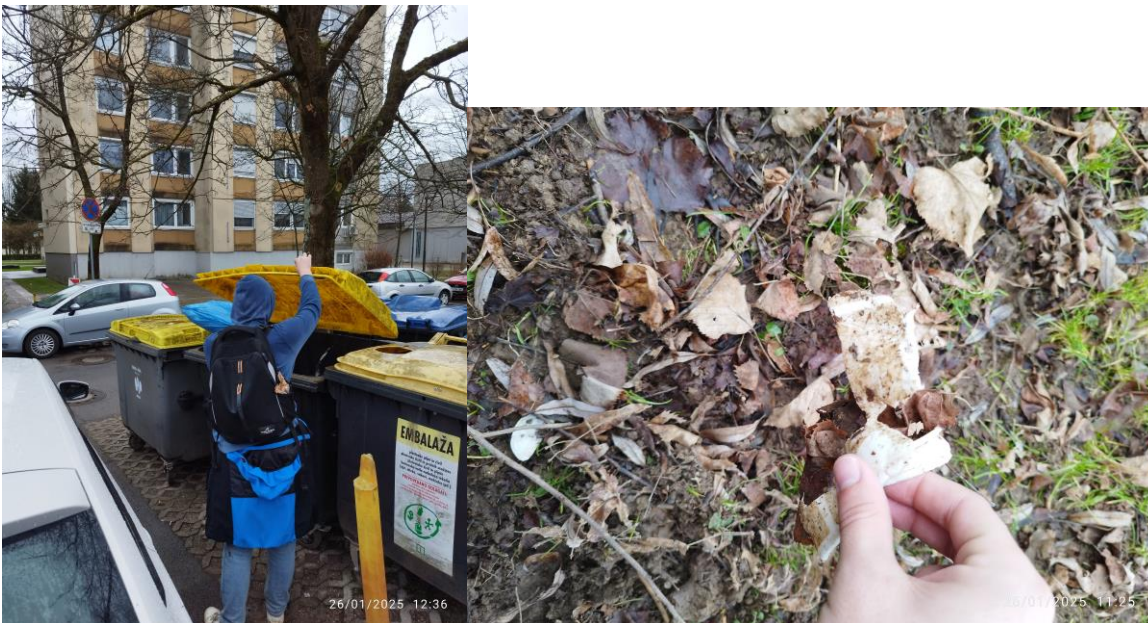
Gozdne poti okoliških vasi so zelo čiste, edine smeti je bilo moč najti ob cestah. Sicer pobiranje smeti nikakor ni idilična dejavnost, ki bi jo v prostem času počel sam od sebe, a sem se vseeno na sprehode odpravil dobre volje, saj sem konec koncev kvalitetno preživel svoj čas, občasno še celo v družbi sorojencev ali sosedov.

ŽIGA

Obhodil sem bolj obljudene poti in očistil odpadke ter jih na koncu pravilno pospravil. S tem sem pomagal družbi in naravi.

V dvojici sem večkrat prehodil Pot ob žici vsak vikend decembra. Pobiral sem večinoma plastiko in papir, saj je bilo teh odpadkov največ.

MARTIN

V okviru projektne dela sem z Žigo pobiral smeti na Poti spominov in tovarništva, na delu od Kosez do Dolgega Mosta. Ljudem se je zdelo lepo, da nekdo pobira smeti, bilo pa jih je manj, kakor sem si to sprva predstavljal. Glede na to, da je bilo delo neprostoovoljno, se mi je zdelo kar v redu. Menim, da se sam tega ne bi lotil, če ne bi bilo potrebno, kar je verjetno tudi namen projekta.

MITJA

V okviru projektnega dela sem skupaj z Anžetom, Galom, Timom in Nikom pobiral smeti na območju Poti ob žici od Bežigrada do Fužin. Skupaj se je v 12 šolskih urah nabralo verjetno za več kot 10 vreč smeti. Odziv ljudi na to projektno delo je bil pozitiven, še posebej s strani starejših. Najbolj zanimiv del tega dela so se mi zdele najdbe, kot so bile npr. kolesa, avtomobilska platišča in 5 litrov pomarančnega soka v plastični vrečki. Glede na to, da smo bili prisiljeni v to neplačano delo s strani šole, je bilo še kar v redu. Osebno pa ne bi rad, da bi bile take dejavnosti več obvezne, saj požrejo izjemno veliko časa, čeprav je res, da če ne bi bile, se takih podvigov nikoli ne bi lotili. Se pa strinjam z Marcelovim mnenjem – če nas šola že “zaslužnji,” bi bil kakšen kramp bolj produktiven kot to.

GAL

Pobiranje smeti po ljubljanskih sprehajalnih poteh mi je odprlo oči na resničen vpliv odpadkov na okolje, saj me je presenetilo, koliko jih ljudje odvržejo brez premisleka. Ob tem sem se še bolj zavedel, kako pomembno je, da vsak prispeva k čistejšemu okolju, saj lahko že majhni koraki prinesejo velike spremembe. Dodatno motivacijo so mi dale tudi pohvale mimoidočih, ki so pokazale, da ljudje cenijo takšna prizadevanja.

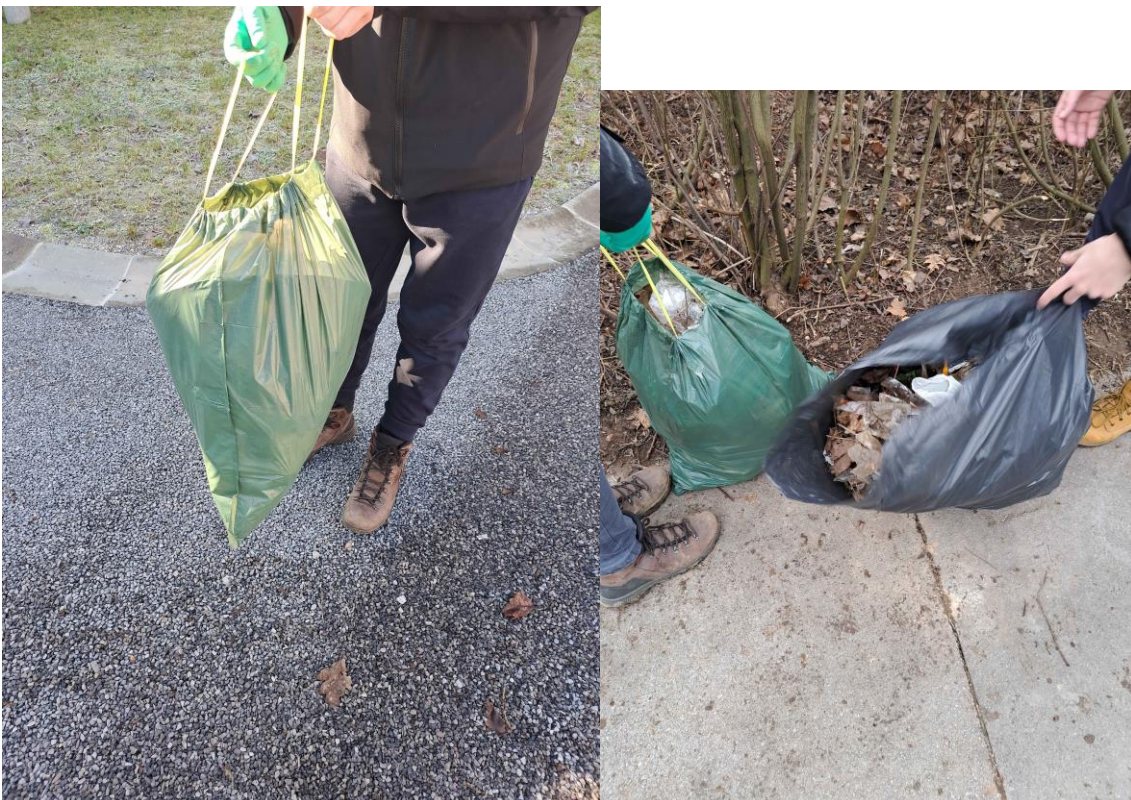
NIK

V sklopu projektne dela sem dvanajst ur pobiral smeti. Delo mi ni bilo posebej všeč in je bilo dokaj naporno, vendar se mi zdi vredno, saj sem s tem naredil nekaj dobrega za naš planet. Po drugi strani pa se mi zdi nekako nesmiselno, saj čistilna akcija takega obsega nima skoraj nikakršnega vpliva na stanje našega planeta. Kljub temu pa verjamem, da lahko takšne akcije pripomorejo k ozaveščanju ljudi o pomembnosti skrbi za okolje, kar je ključnega pomena za prihodnost našega planeta.

TIM

V okviru obveznih izbirnih vsebin (OIV) sem 12 šolskih ur pobiral smeti na planinskih poteh in v parkih, kar mi je prineslo zanimivo izkušnjo. Zdi se mi pomembno, da vsaj enkrat naredimo nekaj dobrega za okolje. Sprva nad idejo nisem bil zelo navdušen, vendar sem kasneje začutil zadovoljstvo ob pogledu na bolj čisto okolico. Ta izkušnja mi je še bolj odprla oči glede pomembnosti skrbi za naš planet.

ANJA

Smeti sem pobirala 12 ur v okolici svoje hiše, na Klobuku, nabralo pa se je smeti za približno tri vreče. Kljub temu da se mi je na začetku zdelo to kot veliko dela, sem sproti spoznala, da to sploh ni res, saj sem delo opravljala s prijatelji, ki so mi krajšali čas, fizično delo pa prav tako ni bilo naporno. Med dvanajstimi urami, ki sem jih namenila čiščenju, sem bila presenečena, koliko odpadkov ljudje puščamo v naravi, bodisi steklenice, plastiko itd. Poleg tega sem ugotovila tudi, kako malo je potrebno, da ena oseba očisti del narave. Pobiranje smeti se morda sliši kot enostavna naloga, a tu gre tudi za skrb za naravo in predvsem za zavedanje, da vsak izmed nas lahko prispeva k čistejšemu in bolj zdravemu okolju.

BOŠTJAN

V sklopu OIV sem sodeloval pri projektu pobiranja smeti, kar je bila zanimiva in hkrati poučna izkušnja. Sprva sem pričakoval, da bo to od mene terjalo zgolj fizično delo, pri katerem bom izpadel kot čudak, vendar se je izkazalo, da ima tudi širši vpliv – tako na okolje kot na ljudi okoli mene.

Med pobiranjem smeti sem dvakrat naletel na naključne otroke, ki so se mi spontano pridružili pri delu. Njihova pripravljenost pomagati me je prijetno presenetila in navdihnila. Pokazali so, da se skrb za okolje lahko začne že pri najmlajših in da ima vsak posameznik moč prispevati k bolj čistemu svetu. Zelo se me je dotaknilo, ko so mi otroci po prvih bolj sramežljivih besedah začeli pripovedovati, kako uživajo v naravi, kako se v njej radi igrajo ... Ta trenutek mi je dal misliti, kako pomembno je, da s svojim zgledom spodbujamo druge k odgovornemu ravnanju z naravo.

Smeti sem pobiral v naslednjih terminih:

- 5. februar 25 (3h); Krajinski park Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib
- 1. februar 25 (4h); Lubnik
- 26. januar 25 (3h); Toško Čelo

- 25. januar 25 (2h); Krajinski park Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib

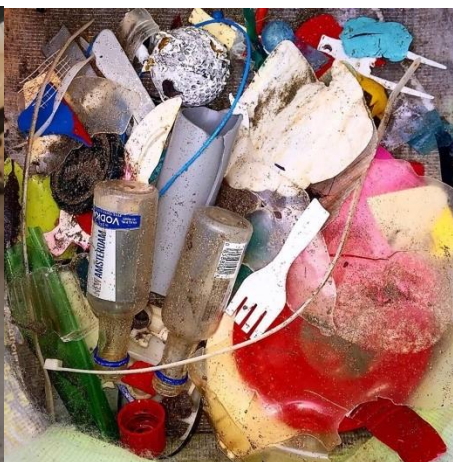
Projekt mi je pomagal razumeti, da lahko že z majhnimi dejanji naredimo razliko. Poleg čiščenja okolja sem spoznal tudi pomen skupnega dela in moči zgleda. Ta izkušnja me je spodbudila, da bom tudi v prihodnje bolj pozoren na onesnaževanje in da bom, kadar bo mogoče, samoiniciativno prispeval k čistejšemu okolju.

NAJA

Smeti sem nabirala v okolici Golovca v Ljubljani. Nabirala sem jih, ko sem hodila na sprehode dva meseca med vikendi. Nato sem smeti odvrгла v koše za odpadke ob cesti. Na poti sem našla veliko odpadkov, ki so ležali v jarkih in ob glavni cesti. Med pobiranjem sem našla tudi mrtvo lisico, zato smo s starši poklicali na veterino. Ti so jo kasneje odpeljali. Naučila sem se, da ljudje ne znajo pobirati smeti in da s tem zelo škodujejo in uničujejo naravo.

ZAKLJUČEK

Naše prostovoljno delo pobiranja smeti nam je pokazalo, kako razširjeno je onesnaževanje in kako pomembno je skrbno ravnanje z okoljem. Med čiščenjem smo našli ogromno plastenk, pločevink in drugih odpadkov, največ ob poteh in v parkih. Nekateri smo bili presenečeni nad količino smeti, drugi nad čistočo določenih območij. Kljub naporu smo občutili zadovoljstvo ob pogledu na očiščeno naravo, hkrati pa spoznali, da lahko že majhna dejanja prispevajo k lepšem svetu.